

Arrest

nr. 77 393 van 16 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 31 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten, tot de Fanti tribe te behoren en katholiek te zijn. U bent geboren in X op X.

Toen u 14 jaar oud was besloot u zichzelf te prostitueren aan mannen, omdat uw familie niet genoeg geld verdiende. In uw dorp X ontstonden geruchten omtrent uw geldgewin. In september 2010 vielen mensen van het dorp binnen toen u seks had met een man. U werd geslagen en naar het centrum van het dorp meegenomen. In september 2010 verliet u uw dorp en u reisde per schip naar Ivoorkust. Op 22 oktober 2010 kwam u in België aan. Op 26 oktober 2010 diende u te België

een asielaanvraag in. In 2008 leerde u op het Labadi strand te Accra (R.S.) kennen. In België bezocht u (R.S.) de in België wonende Nederlander verschillende keren en u staat dicht bij een relatie met hem.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest omwille van uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen kunnen hierbij worden gemaakt.

Zo kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Toen u gevraagd werd sinds wanneer u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat dit is sinds u geboren bent. Later gaf u aan dat u jongens aanraakte in de douche en u gevoelens had. Toen u gevraagd werd hoe u beseftte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aan dat u zeker wist dat u homoseksueel bent toen u voor de eerste keer seks had (gehoor CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar u nadien vroeg hoe u zich voelde toen u beseftte dat u homoseksueel bent, antwoordde u dat u opnieuw seks zou hebben met mannen (gehoor CGVS, p.11). U gaf verder – overigens correct – aan dat mensen in Ghana niet van homoseksuelen moeten weten en u mijden. Toen u daarop opnieuw gevraagd werd hoe u zich voelde toen u voor het eerst beseftte dat u homoseksueel was; of u blij was, of u ongelukkig was, verward was [...] gaf u aan dat u gelukkig was, maar u geen homovrienden had om tegen te praten (gehoor CGVS, p.11). Wanneer u wordt gevraagd of u tijdens uw adolescentie problemen kende, antwoordde u dat het lang geleden is en u zich niet herinnert problemen te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p.11). Ook later tijdens hetzelfde interview verklaart u nooit met Owusu over het feit dat hij homo is te hebben gesproken. U beweert dat u geen vragen stelde en dat u meer geïnteresseerd was in geld (zie gehoor CGVS, p.12). Uit bovenstaande verklaringen, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, of u zichzelf vragen stelde bij uw homoseksuele geaardheid, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Ghanese maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – leuke gevoelens bij had en volstrekt niet beseftte dat u afweek van de heersende norm. Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen over de ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid weinig overtuigend of doorleefd overkomen.

Verder kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde activiteiten in de homoprostitutie te Ghana.

Volgens uw verklaringen begon u aan homoprostitutie te doen van het moment dat u beseftte dat u homoseksueel was (zie gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd hoe u uw klanten vond, gaf u ontwijkend aan dat er daar ook homo's zijn (zie gehoor CGVS, p.8). Toen gevraagd werd te verduidelijken hoe u dan wist dat ze homo waren, gaf u al even vaag aan dat je ziet dat iemand homo is als je zelf homo bent (zie gehoor CGVS, p.9). Later stelde u uw verklaringen bij en gaf u aan dat Owusu – uw eerste klant – u gewoon geld gaf en niets vroeg en dat hij, toen u nog geld wilde, wederdiensten verlangde en hij u introduceerde bij zijn homovrienden (gehoor CGVS, p.9). Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg hoeveel verschillende klanten u had, gaf u aan dat u er ongeveer vier had. U kon – buiten Owusu – geen enkele van uw klanten bij naam noemen. Het is weinig aannemelijk dat u niet meer zou afweten van deze vrienden van Owusu, die tevens uw klanten waren. U verklaart dat u seks had met Kwesi, een dorpsgenoot en klant van u. Jullie werden betrapt en hierdoor moest u uw land ontvluchten (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd wat verder met Kwesi gebeurde, gaf u aan het niet te weten. Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg wie de aanvallers waren, gaf u aan dat het mensen uit het dorp waren. U kende echter geen van de aanvallers bij naam (gehoor CGVS, p.8). Verder gaf u aan niet te weten of prostitutie legaal is in Ghana. Evenmin hebt u er een idee van of er in Ghana plaatsen bestaan waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten (gehoor CGVS, p.9). Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijk actief was in de homoprostitutie te Ghana, de oorzaak van uw beweerde problemen in Ghana én de directe aanleiding van uw vertrek of vlucht uit uw land van herkomst. Bovenstaande onwetendheden ondermijnen reeds grondig uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst beperkt is.

Toen u verder gevraagd werd of er een Ghanese wet bestaat die iets over homoseksualiteit zegt, ontweek u de vraag door te stellen dat ze zeggen dat alle homo's gearresteerd moeten worden en dat iedereen ze moet aangeven. Toen de vraag hethaald werd, gaf u aan dat dit bestaat, maar u week opnieuw af door te stellen dat men in 2000 een homoconferentie wilde houden, maar dat ze

verboden werd. U moest later toegeven dat u niet weet welke straf er volgens de Ghanese wetgeving op homoseksualiteit staat (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd wat u deed als u personen met dezelfde geaardheid wilde ontmoeten, gaf u aan het niet te weten en u enkel Owusu kende die u introduceerde (gehoor CGVS, p.11). U gaf nochtans aan dat u in Ghana een jongen zocht om een relatie te beginnen. Toen u gevraagd werd hoe u dat dan deed, antwoordde u op de vraag door te stellen dat er in Ghana enkel seks, seks en seks is en er geen gevoelens bestaan. U kende ook geen enkel homokoppel in Ghana (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd of u wist van het bestaan van organisaties in Ghana die opkomen voor de rechten van homoseksuele personen, gaf u aan dat u ervan hoorde op de radio, maar dat u geen zulke organisaties kent (gehoor CGVS, p.12). Nochtans blijkt dat in Ghana weldegelijk organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuele personen (zie administratief dossier). Toen u de namen van zulke organisaties gegeven werden, gaf u aan dat u er nog nooit van hoorde (gehoor CGVS, p.13). Toen u verder werd gevraagd of u andere homoseksuelen kende die omwille van hun homoseksualiteit problemen kenden in Ghana, gaf u aan één man te kennen, maar u wist zijn naam niet en moest op de internetartikelen die u voorlegde kijken om er meer over te zeggen (gehoor CGVS, p.12-13). Toen u verder gevraagd werd of u weet had van artikelen betreffende homoseksualiteit die in de Ghanese pers verschenen, gaf u aan dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.13).

Bovenstaande vage verklaringen en frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid en bijgevolg de vervolging die u omwille van de door u beweerde geaardheid onderging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

In het kader van uw asielaanvraag legde u een steunbrief (dd. 21 april 2011) neer van uw vriend (R.S.). In de brief geeft (R.S.) aan dat hij zag dat u homo bent en dat hij bijna ontvoerd werd omdat hij blank was en een homo hielp. De brief van uw vriend (R.S.) kan echter bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd omwille van de nauwe band. Bovendien vertoont het een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter, hetgeen blijkt uit de aanhef ("To who it may concern"). Verder legde u 11 foto's neer die genomen werden in uw dorp te Ghana en bij de familie van (R.S.). De foto's die u neerlegt zijn niet van de aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Verder legde u een bundel internetartikelen neer, maar deze betreft enkel de algemene situatie van homoseksuelen in Ghana en toont uw persoonlijke problemen niet aan. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker bevestigt homoseksuele handelingen te hebben gesteld omwille van het geld, gevoelens te hebben voor mannen en homoseksueel geaard te zijn. Hij werpt in het verzoekschrift op dat homoseksualiteit in zijn land van herkomst niet toegelaten is omdat het als afwijkend beschouwd wordt. Daarom is het volgens verzoekende partij duidelijk dat de groep van homoseksuelen moet aanzien worden als een specifieke sociale groep zoals bedoeld in artikel 48/3, §4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet). Hij wijst erop dat niet kan geëist worden dat hij verzaakt aan zijn geaardheid.

Hij stelde geen vragen aan zijn klanten omdat het niet de taak van een prostitué is om informatie te krijgen van de klanten.

Verzoeker verklaart dat Kwesi helemaal geen vriend van hem is en dat hij om die reden geen moeite gedaan heeft om zich te informeren over diens lot.

Hij kent geen ontmoetingsplaatsen in het dorp en denkt dat deze plaatsen, aangezien het een klein dorp is, zich wellicht verderop, bijvoorbeeld in de bossen, bevinden.

Hij kent geen organisaties die opkomen voor homoseksuelen omdat hij zijn dorp niet uitkwam.

Verzoeker verwijst naar de bijgebrachte documenten en de mogelijkheid in zijn hoofd om zijn vluchtrelaas te bewijzen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat

zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In casu oordeelde de commissaris-generaal terecht dat verzoeker de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend omdat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk gemaakt heeft. Uit de lezing van verzoekers verklaringen blijkt dat er ernstige vragen kunnen gesteld worden omtrent de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid binnen een homofobe samenleving.

Voorts legt verzoeker zeer vage en ontwijkende verklaringen af omtrent zijn beweerde activiteiten in de homoprostitutie in Ghana en ook zijn kennis van de leefwereld van de homogemeenschap in Ghana is zeer beperkt. Aangezien verzoeker voorhoudt dat hij zich als homoseksueel prostitueerde, vormt zijn vermeende homoseksualiteit de kern van zijn bestaan; derhalve moet aangenomen worden dat hij kennis van deze leefwereld kan aantonen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt "*dat hij zijn dorp niet uitkwam*" dient te worden opgemerkt dat hij blijkens zijn relaas onder meer vertoefde op het strand van Labadi in de buurt van Acca (gehoor CGVS, p.3-4), hetgeen bezwaarlijk als een dorp kan worden aanzien. Verzoeker stelde zich te prostitueren zodat het in zijn belang is om ontmoetingsplaatsen van homoseksuelen te kennen. Zijn onwetendheid ter zake ondermijnt zijn geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

De bijgebrachte documenten kunnen omwille van de terechte motivering in de bestreden beslissing niet leiden tot een ander oordeel.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS